

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615204513
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7615204513.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves sudkyňou JUDr. Vierou Dubovinskou, v spore žalobcov: 1/ P. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX/., XXX XX U., 2/ G.. P. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX/., XXX XX U., 3/ F. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX/., XXX XX U., žalobcovia 1 -3 zastúpení Mgr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Levočská 4703/89, 080 01 Prešov, IČO: 50490044, proti žalovanému Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o určenie, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretá medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade, je bezúročná a bez poplatkov z a s t a v u j e.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v čl. VIII., bod 1 Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade „Pre zabezpečenie pohľadávok Banky voči Dlžníkovi, vyplývajúcich z tejto Zmluvy, sa zmluvné strany v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka v platnom znení dohodli na takejto Dohode o zrážkach zo mzdy Dlžníka, a to pre prípad, že Dlžník bude v omeškaní so splácaním Úveru, resp. poruší povinnosti z tejto zmluvy“, je ako neprijateľná n e p l a t n á .

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou, doručenou súdu 19. 03. 2015 domáhali, aby súd určil, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretá medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade, je bezúročná a bez poplatkov; poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za čerpanie úveru, poplatok za správu úveru, uvedený v čl. IX. bod 2 v zmluve reg. č. XXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná; že zmluvná podmienka, uvedená v čl. VIII., bod 1 zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade „Pre zabezpečenie pohľadávok Banky voči Dlžníkovi, vyplývajúcich z tejto Zmluvy, sa zmluvné strany v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka v platnom znení dohodli na takejto Dohode o zrážkach zo mzdy Dlžníka, a to pre prípad, že Dlžník bude v omeškaní so splácaním Úveru, resp. poruší povinnosti z tejto zmluvy“, je ako neprijateľná neplatná a v ďalšom sa domáhali, aby súd prikázal žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX Q. A. E. Ú. L. - O. E., E. U. I., O. Ú. U., a to stavba s. č. XXX A. F. H.. „, Č.. XXX/X, H. T., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XXX P.X, N.M., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XX P.X, N. F. Y. A., F. H.B.. „, Č.. XXX/X, E. Q.P. XX P.X, N. F. Y. A.T., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XXX P.X, N. F. Y. A., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XXX P.X, N. F. Y. A. podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X, ktorú uzavrel žalovaný a žalobcovia, podľa čl. VI. bodu 2. „Realizácia záložného práva“. Žiadali priznať náhradu trov konania v plnej výške.

2. Žalobu odôvodnili tým, že žalobca v 3. rade so žalovaným 08. 10. 2008 uzavreli zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 40.994,49 eur.

3. Žalovaný žalobcovi v 3. rade listom zo dňa 16. 11. 2013 vyhlásil celú jeho pohľadávku z úveru k 15. 11. 2013 za splatnú. Nesplatený úver z 08. 10. 2008 vyčíslił na 37.479,29 eur. Splatnosť úveru bola dohodnutá na dvadsať rokov. V zmluve sa uvádza, že neoddeliteľnou prílohou zmluvy o poskytnutí úveru sú Obchodné podmienky žalovaného a Cenník.

4. Úver z 08. 10. 2008 bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade.

5. Zmluvný vzťah medzi žalobcom v 3. rade a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú možno označiť za formulárovú zmluvu, ale napriek vyslovenému právnomu názoru druhoinštančného súdu, žalobcovia zdieľajú názor, že podmienky v predmetnej zmluve je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení.

6. Na zabezpečenie úveru žalobcovia v 1. a 2. rade použili svoje obydlie, a to stavba s.č. XXX A. F. H., „ Č.. XXX/X, H. T., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XXX P.X, N., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XX P.X, N. F. Y. A.T., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XX P.X, N. F. Y. A., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. XXX P.X, N. F. Y. A., F. H.. „, Č.. XXX/X, E. Q. Y. XXX P.X, N. F. Y. A.T., zapísané na LV č. XXX Q. A. E. Ú. L. - O. E., E. U., O. Ú. U..

7. Žalobca v 3. rade poskytnutý úver spočiatku riadne splácal. V dôsledku straty zamestnania dochádzalo k jeho nepravidelnému splácaniu, resp. nezaplateniu pravidelnej mesačnej splátky. Strany sporu medzi sebou komunikovali, ale nepravidelné splácanie úveru sa opakovalo, preto zo strany žalovaného došlo listom z 24. 02. 2014 k uplatneniu „Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti“. Žalobcom bolo zaslané oznámenie o začatí výkonu záložného práva a 27. 02. 2015 bolo zaslané oznámenie o dobrovoľnej dražbe.

Žalobcovia prehlásili, že sú si vedomí existencie záväzku, chcú záväzok v rámci svojich možností splácať, ale pre žalovaného je zrejme prijateľné len jediné riešenie situácie, a to predaj zálohu. Existuje reálna hrozba, že prebiehajúcou realizáciou záložného práva zo strany žalovaného prídu o svoje obydlie. Žalovaný aj začal s výkonom záložného práva napriek tomu, že prednostné právo na nehnuteľnosť má Štátny fond rozvoja bývania, číslo zmluvy XXX/XXX/XXXX z 24. 05. 2002, ktorý však nemá dôvod použiť zmluvu o záložnom práve, pretože žalobcovia v 1. a 2. rade plnia podmienky zmluvy.

Obávajú sa, že výkon záložného práva k obydlíu sa má vykonať bez schválenia súdu, pričom zo strany žalovaného ide o pohľadávku, ktorej časť predstavuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok a plnenie, ktoré je v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona.

8. K neprijateľným podmienkam Základných podmienok Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX žalobcovia uviedli, že zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prevzatá smernica Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorú smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Uvedené stanovisko je podporené aj rozsudkom ESD z 27. 06. 2000, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti.

9. Podľa čl. 3 ods. 1, 2, 3 Smernice rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dojednané, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé a v tejto súvislosti žalobcovia poukázali na rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 z 26.

10. 2006 Elisa Maria Mostaza Claro c/a Centro Móvil Milenium SL, bod 38 „povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom“.

10. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo 04. 06. 2009 Pannon GSM Zrt. c/a Erzsébet Sustikné Gyorfi, bod 43 „vnútroštátnemu súd prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice ako nekalú“. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia „je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorý sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti“.

11. V súvislosti s určením úveru za bezúročný a bez poplatkov žalobcovia poukázali na zákonné ustanovenia § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z., ale v priebehu konania žalobu v časti určenia, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX je bezúročná a bez poplatkov vzali späť, v dôsledku čoho súd konanie v tejto časti zastavil.

12. K poplatkom podľa čl. IX. bod 2 žalobcovia uviedli, že zo základných podmienok úveru, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytnutí úveru vyplýva, že žalobcovia majú hradiť poplatky v zmysle platného Sadzobníka banky.

Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi, ktoré zároveň bolo v jeho záujme. Výška týchto poplatkov nie je žiadnym spôsobom odôvodnená, chýba presná špecifikácia odôvodnených nákladov na administratívu a nie je zrejмый mechanizmus jeho výpočtu. Na základe takto vymedzených poplatkov si dodávateľ môže prakticky stanoviť poplatky v akejkoľvek neobmedzenej výške.

Poplatky by mali korešpondovať určitému predmetu plnenia. Aj keď by malo ísť o poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za čerpanie úveru, poplatok za správu úveru, ide o prospech žalovaného pri poskytovaní úveru. Poplatky preto nemajú rozumný, ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval ich znášanie.

Zmluvou o úvere sa zaviazal žalovaný, že žalobcovi v 3. rade poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a žalobca v 3. rade sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaný sa navyše odvoláva na Cenník, ktorý je prílohou zmluvy a ktorý nebol dodaný. Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03. 05. 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, z ktorého vyplýva, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľa požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene“.

13. K dohode o zrážkach zo mzdy, čl. VIII. Úverovej zmluvy žalobcovia argumentovali Čl. VIII., bod 1: „Pre zabezpečenie pohľadávok Banky voči Dlžníkovi, vyplývajúcich z tejto Zmluvy, sa zmluvné strany v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka v platnom znení dohodli na takejto Dohode o zrážkach zo mzdy Dlžníka, a to pre prípad, že Dlžník bude v omeškaní so splácaním Úveru, resp. poruší svoje povinnosti z tejto Zmluvy“.

Ide o neplatnú zmluvnú podmienku z dôvodu jej neprijateľnosti a absencie jej individuálneho vyjadrenia spotrebiteľom. Dohoda o zrážkach zo mzdy je inkorporovaná medzi ostatnými zmluvnými podmienkami a spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť ju z Úverovej zmluvy, zmluvu mohol iba ako celok buď podpísať alebo nepodpísať. Dohodu o zrážkach zo mzdy preto v danom prípade nie je možné považovať za platne dohodnutú.

Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako uvádza Súdny dvor Európskej únie, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offo súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhrocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 Pohotovosť proti Korčkovskej).

Naviac dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka možno zabezpečovať pohľadávku veriteľa až po jej zročnosti. V danom prípade bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá už na začiatku zmluvného vzťahu, kedy žiadny dlh nebol splatný.

14. K výkonu záložného práva žalobcovia argumentovali: podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X čl. VI. realizácia záložného práva bod. 2. „Záložca podpisom tejto Záložnej zmluvy splnomocňuje Záložného veriteľa a dáva mu súhlas na to, aby Záložný veriteľ realizoval podľa svojho výberu záložné právo na nehnuteľnosti ktorýmkoľvek z týchto mimosúdnych postupov: a) priamym predajom, prípadne predajom prostredníctvom realitnej kancelárie ..., b) dražbou ..., c) vyhlásením verejnej obchodnej súťaže ..

Žalobcovia tvrdia, že nie je nevyhnutné, aby bol záložca zbavený majetku, ktorý je preňho existenčne dôležitý (obydlie). Veriteľ má možnosť využiť iný, primeranejší spôsob výkonu záložného práva a následnou exekúciou, v ktorej platí princíp ochrany povinného na rozdiel od bezmocnosti, ak výkon záložného práva vykonávajú súkromné spoločnosti.

V danom prípade hrozí, že žalobcovia prídu o nehnuteľnosť, ktorá má pre nich dôležitý význam, ide o jediné obydlie, ktoré poníma ústavnú ochranu (čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky) a aj ochranu v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky (čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd). Existuje dôvodná obava, že záložné právo sa vykoná v rozpore s pravidlami verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C-76/10 Pohotovosť c/a Korčkovská).

Záložné právo sa zároveň mieni vykonať na uspokojenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, v rozpore s cieľmi smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Slovenský právny poriadok dovoľuje vykonať záložné právo bez schválenia súdu či iného nezávislého tribunálu (§ 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka).

15. Vnútroštátne predpisy umožňujú veriteľovi bez judikovania výšky pohľadávky zo strany nestranného súdu vykonať záložné právo. Tak vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na nekalé podmienky (Océano C-240/98 až C-244/98, Godard čl. 61) a veriteľ vymôže plnenie z neprijateľných podmienok. Obchádza sa tým dôležitý prvok práva Európskej únie - ex offio súdna kontrola zmluvných podmienok z hľadiska otázky, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

Potrebu zvýšenej ochrany obydlia pri mimosúdnom výkone záložného práva potvrdil aj Súdny dvor európskych spoločenstiev v prípade Kušionová/Smart Capital, kde v bodoch 62 a nasl. jednoznačne ustálil, že súd má citlivo posudzovať nevyhnutnosť predaja obydlia spotrebiteľa v prípade existencie jeho dlhu. Súdny dvor tak jednoznačne potvrdil, že dražba nehnuteľnosti spotrebiteľa je ultima ratio výkonu práva - citát: „Čo sa týka primeranej povahy sankcie, Súdny dvor zdôrazňuje, že osobitnú pozornosť treba venovať okolnosti, že majetok dotknutý záložným právom je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny. Právo na obydlie totiž v práve Únie predstavuje základné právo zaručené Chartou základných práv, ktoré vnútroštátny súd musí zohľadniť pri vykonávaní smernice 91/13“.

Reálnosť hrozby porušenia práva žalobcu je dôvodná a preukázaná oznámením o začatí výkonu záložného práva listom žalovaného z 24. 02. 2014, ktoré je zaznamenané aj v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva k nehnuteľnostiam žalobcov.

Vo veci bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd nariadil žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, bližšie špecifikované v bode 6 odôvodnenia, a to do právoplatného ukončenia konania vo veci samej. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobudlo právoplatnosť 16. 04. 2015.

16. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. V písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že v dôsledku porušenia podmienok dohodnutých v úverovej zmluve ako aj ustanovení Všeobecných obchodných podmienok žalovaného, platných pre poskytovanie hypotekárnych úverov, pristúpil žalovaný dňa 15. 11. 2013 k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Nakoľko v čase určenom na jeho dobrovoľnú úhradu nebola dlžná suma zaplatená, pristúpil žalovaný 24. 02. 2014 k výkonu záložného práva podľa Záložnej zmluvy formou dobrovoľnej dražby podľa článku VI. bod 2b) záložnej zmluvy. Túto skutočnosť oznámil žalovaný aj Štátnemu fondu rozvoja bývania ako prednostnému záložnému veriteľovi v zmysle § 151ma ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý žalovanému oznámil, že nemá dôvod sám pristupovať k výkonu záložného práva, preto žalovaný v zmysle § 151ma ods. 6, 7 a 8 Občianskeho zákonníka pokračoval ďalej v procese dražby, pričom jej vykonaním poveril Profesionálnu dražobnú spoločnosť, s.r.o., so sídlom Masarykova 21, Košice.

17. Žalovaný mal za to, že žalobcovia dostatočne nepreukázali naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, nakoľko v žalobe namietajú zmluvné ustanovenia, ktoré nemohli priamo spôsobiť ich právnu neistotu v úverovom vzťahu. Vo svojej argumentácii účelovo a pomerne jednostranne poukazujú na jednotlivé ustanovenia, pričom používajú značne nepresný výklad týchto ustanovení s cieľom vykresliť ich ako protizákonné a proti spotrebiteľské. Navyiac určenia neplatnosti týchto ustanovení sa začali domáhať na súde až po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a po oznámení o začatí výkonu záložného práva, teda až v momente, kedy malo nastať plnenie povinnosti uhradiť celú pohľadávku s príslušenstvom, v dôsledku čoho sa žalovanému javí dané konanie ako značne špekulatívne.

18. Žalobcovia v priebehu konania upustili od určenia úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov, nenamietajú platnosť úverovej zmluvy alebo záložnej zmluvy ako celku. Aj v prípade, ak by súd určil niektoré dojednania ako neprijateľné zmluvné podmienky, neovplyvnilo by to platnosť zmluvy v ostatných ustanoveniach. Taktiež by to nemalo za následok nemožnosť výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby.

19. Žalobcovia požadujú, aby súd žalovanému prikázal zdržať sa výkonu záložného práva podľa čl. VI bod 2 záložnej zmluvy. Aj za predpokladu, že by súd žalobe v tejto časti vyhovel, má žalovaný za to, že dlh žalobcu v 3. rade by ostal v platnosti a neriešilo by to jeho situáciu, nakoľko by žalovaný následne požadoval uhradenie dlhu podaním žaloby o zaplatenie dlhu a následne podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené žalovaný má za to, že naliehavý právny záujem v tomto prípade úplne absentuje, nebol žalobcami dostatočne preukázaný, nakoľko aj vydanie meritórneho rozhodnutia v ich prospech, by nemalo za následok zánik pohľadávky žalovaného, či nemožnosť vykonania dražby na predmet založenej nehnuteľnosti.

20. Žalovaný v ďalšom poukázal na ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že z hmotnoprávneho hľadiska bola úverová a záložná zmluva uzatvorená podľa slobodnej a vážnej vôle zmluvných strán. Žalobcovia mali možnosť vybrať si slobodne, s ktorým subjektom na trhu poskytovateľov úverov budú rokovať a s ktorým následne uzavrú úverovú a záložnú zmluvu. Nemal pochyb, že na základe starostlivej úvahy si žalobcovia vybrali práve žalovaného, pričom určite zohľadnili aj jeho postavenie na trhu bankových resp. finančných služieb. Zároveň dal do pozornosti princíp autonómie vôle a slobody konania a v danej súvislosti odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 1201/2009.

21. Žalovaný zastáva názor, že súd by sa mal pri rozhodovaní o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. ich ustanovení zaoberať aj pohnútkou spotrebiteľa, ktorá viedla k uzavretiu tejto zmluvy. Samotný fakt, že sa žalobcovia dostali do omeškania, spolu s ich ďalším jednaním voči žalovanému, ktoré vyústilo do súdneho konania, vytvára otázku, či žalobcovia naozaj zamýšľali zotrvať v úverovom vzťahu po celý čas dohodnutého časového obdobia dvadsať rokov, počas ktorého mali ako dlžníci vrátiť poskytnuté finančné prostriedky.

22. K určení neplatnosti ustanovenia článku VI bod 2 záložnej zmluvy, v ktorom sú uvedené alternatívy realizácie záložného práva žalovaný uviedol, že inštitút záložného práva, ako aj ručenia sa vyznačuje svojou subsidiárnou a akcesorickou povahou. Subsidiarita vyjadruje, že ide o podporný zdroj uspokojenia pohľadávky záložného veriteľa, ktorý nastupuje len vtedy, ak pohľadávka nebola dlžníkom dobrovoľne splnená a ani nezanikla iným spôsobom. Akcesorita spočíva v tom, že bez základného - hlavného záväzkového vzťahu nemôže existovať ani záložný právny vzťah, (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/71/99 z 30. 11. 1999). Určením neplatnosti tohto zmluvného dojednania, by celá záložná zmluva stratila pre žalovaného význam, nakoľko hlavným dôvodom zriaďovania záložného práva na nehnuteľnosť je skutočnosť, že v prípade neuhradenia úveru riadne a včas má žalovaný ako veriteľ možnosť uspokojiť sa z výťažku predaja zálohu.

23. Žalovaný sa vyjadril, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by bola v súčasnosti alebo v čase konania dražby dotknutých nehnuteľností Ústavným súdom Slovenskej republiky pozastavená účinnosť § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov alebo akéhokoľvek iného ustanovenia tohto všeobecne záväzného právneho predpisu. Zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov je teda v celom rozsahu stále súčasťou platnej

legislatívy Slovenskej republiky, preto žalovaný ako veriteľ postupuje pri výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby v súlade s uvedeným zákonom.

24. Žalovaný k návrhu žalobcov, že majú naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v čl. IX. bod 2 a čl. VIII bod 1 úverovej zmluvy uviedol, že žalobcovia len uvádzajú celý rad ustanovení vyššie uvedenej zmluvy, ktoré podľa ich názoru obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, avšak nijakým spôsobom neuvádzajú ani nevysvetľujú, prečo by tieto zmluvné ustanovenia mali byť posudzované ako neprijateľné zmluvné podmienky.

25. Ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré je všeobecným ustanovením, zavádza definíciu neprijateľnej podmienky, ktoré je však vždy potrebné vykladať v spojení s ustanovením odseku 4, teda vždy k nemu priradiť konkrétny závažný dôvod, na základe ktorého by bolo možné obsah ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy vykladať ako neprijateľnú podmienku.

Žalovaný má za to, že žalobcami namietané ustanovenia úverovej zmluvy nemožno subsumovať ani pod jeden prípad, ktorý ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka ustanovuje ako príklad neprijateľnej podmienky. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia, alebo ktoré sa týka možnosti odstúpenia od zmluvy a že žiadne zo žalobcami označených ustanovení úverovej zmluvy takúto značnú nerovnováhu nespôsobuje.

26. Žalovaný nepopiera, že ide o formulárovú zmluvu, avšak má za to, že konkrétne dojednania, ako napríklad výška poskytnutého úveru, úroková sadzba, doba splatnosti úveru, dátum splatnosti tej ktorej splátky, spôsob zabezpečenia, poistenie a iné, sú vždy dohodnuté s klientom individuálne.

V úverovom vzťahu je banka ako veriteľ tým subjektom, ktorý poskytol plnenie dlžníkovi a teda aj nesie riziko v prípade, že dlžník poskytnutý úver splácať nebude. Aj spotrebiteľ si musí byť vedomý, že nie je len subjektom práv, ale aj subjektom povinností, ktoré mu vyplývajú z úverového vzťahu a musí si byť vedomý aj rizík a následkov v prípade, že tieto povinnosti porušuje.

V súkromnoprávnej sfére je potrebné rešpektovať zásadu pacta sunt servanda a zásadu, čo nie je zakázané, je dovolené. Každá zmluvná strana si musí byť vedomá svojej zodpovednosti v zmluvných vzťahoch a nemôže zmluvy len tak uzatvárať a neskôr svojvoľne namietat ich neplatnosť. Požiadavka určitosti predmetu plnenia nemôže byť zamieňaná s požiadavkou výpočtu konkrétnych úkonov, ktoré také plnenie obsahuje. Všeobecnosť nemôže byť synonymom neurčitosti. Keď žalobcovia uzatvárali úverovú zmluvu a záložnú zmluvu, nakoľko sú spôsobilí na právne úkony v plnom rozsahu, museli si byť vedomí, že v prípade neplnenia zmluvných podmienok (neplatenie úveru riadne a včas), môže dôjsť k výkonu záložného práva, ktorý je plne v súlade s ustanoveniami § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj obsahom záložnej zmluvy. Podpisom záložnej zmluvy udelili žalobcovia súhlas a splnomocnili žalovaného, aby realizoval podľa svojho výberu záložné právo na založenú nehnuteľnosť, ako aj všetky s realizáciou záložného práva súvisiace právne úkony, a to v prípade, že si žalobcovia nesplnia svoju povinnosť splácať úver riadne a včas. V podanom žalobnom návrhu preto žalovaný vidí účelovú snahu žalobcov zbaviť sa zodpovednosti za dlh, ktorý majú voči žalovanému a rovnako aj neoprávnený zásah do práva žalovaného na výkon záložného práva za účelom uspokojenia pohľadávky žalovaného voči žalobcom.

27. Podľa čl. IX bod 2 úverovej zmluvy sa žalobca v 3. rade zaviazal hradiť poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za čerpanie úveru, poplatok za správu úveru v zmysle sadzobníka poplatkov.

Podľa v tom čase platného sadzobníka poplatkov žalobca v 3. rade nehradil poplatok za poskytnutie úveru ani poplatok za čerpanie úveru.

Faktom je, že žalobca v 3. rade ešte pred podpisom úverovej zmluvy vedel, že bude povinný platiť poplatok za správu úveru a poznal jeho výšku, nakoľko podľa článku III. bod 3.3.1 VOP bola jeho aktuálna výška vždy prístupná verejne, či už prostredníctvom vývesky v pobočkách žalovaného alebo na jeho web stránke.

Skutočnosť, že žalobca v 3. rade vedel o povinnosti platiť poplatok je preukázaná aj zo správania žalobcu v 3. rade, kedy spočiatku poplatok riadne platil, neprotestoval proti nemu, ani nežiadal žiadne vysvetlenie ohľadne tohto poplatku. Ani v období pred uzavretím úverovej zmluvy nebola prejavovaná vôľa žalobcu v 3. rade dosiahnuť stav, aby poplatok neplatil, pričom neplatil napr. poplatok za poskytnutie úveru či poplatok za čerpanie úveru.

Z uvedeného vyplýva, že namietanie neprijateľnosti zmluvného dojednania týkajúceho sa poplatku je účelové a jeho zámerom je len podpora tvrdenia, že žalovaný poškodzuje spotrebiteľov.

Podľa Smernice 2008/48/ES, bod 22 je zrejmé, že táto počíta s existenciou takýchto poplatkov, ale zároveň rešpektuje právo jednotlivých členských štátov ich prípadne zakázať. Túto možnosť ale slovenský zákonodarca pôvodne nevyužil, preto bol poplatok legitímny až do šiesteho mesiaca roku 2013 podľa platnej legislatívy a žalovaný ako banka prestala s jeho účtovaním ihneď po nadobudnutí účinnosti novely predmetnej legislatívy.

28. Žalovaný ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcov ohľadne cenníka a jeho súčasti k úverovej zmluve nie je pravdivé, nakoľko v zmysle čl. I úverovej zmluvy sú súčasťou iba Obchodné podmienky pre poskytovanie hypotekárnych úverov a ďalších úverov a Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými sa žalobca v 3. rade oboznámil pri podpise zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že všetky zákonom uložené všeobecné náležitosti boli splnené, a preto úverovú zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ žalobcovia v žalobnom návrhu operujú s niektorými rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie, týkajúcimi sa neprimeraných, resp. nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách a ich aplikácie vnútroštátnymi súdmi ex offo, konkrétne na vec C-76/10 Iveta Korčkovská proti Pohotovosť s.r.o., na ktorú žalobcovia v žalobe poukazujú, tak spoločnosť Pohotovosť s.r.o., ako veriteľ uzatvorila s Ivetou Korčkovskou zmluvu o úvere za nasledujúcich zmluvných podmienok: poskytnutý úver bol vo výške 663,88 eur a poplatky vzťahujúce sa na úver predstavovali sumu 634,67 eur. Istinu a poplatky bola Iveta Korčkovská povinná uhradiť do jedného roka. Úroveň RPMN tak predstavovala 95,6 %, navyše táto nebola uvedená ani vo všeobecných obchodných podmienkach, ani v zmluve o úvere. Žalovaný akékoľvek jeho pripodobňovanie, a to tak jeho osobného prístupu k žalobcom, ako aj ním vypracovanej zmluvnej dokumentácie k takýmto úžernickým praktikám rozhodne odmieta a považuje to zo strany žalobcov za hrubé zavádzanie.

29. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom z 13. 01. 2017 tak, že:

„I. Súd určuje, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretá medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom v 3. rade je bezúročná a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za čerpanie úveru, poplatok za správu úveru uvedený v čl. IX. bod 2 v zmluve reg. č. XXXXXX uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom v 3. rade v znení: „Dlžník sa zaväzuje uhradiť Banke najmä tieto poplatky v zmysle platného Sadzobníka Banky: a) poplatok za poskytnutie úveru, b) poplatok za čerpanie úveru, c) poplatok za správu Úveru (podľa konkrétneho úkonu)“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v čl. VIII., bod 1 Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretej medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom v 3. rade „Pre zabezpečenie pohľadávok Banky voči Dlžníkovi, vyplývajúcich z tejto Zmluvy, sa zmluvné strany v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka v platnom znení dohodli na takejto Dohode o zrážkach zo mzdy Dlžníka, a to pre prípad, že Dlžník bude v omeškaní so splácaním Úveru, resp. poruší povinnosti z tejto zmluvy“, je ako neprijateľná neplatná.

IV. Súd prikazuje žalovanému v 1. rade zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam na LV č. XXX Q. A. E. Ú. L. - O. E., E. U. O. Ú. U.:

- stavba s.č. XXX A. F. H., „. Č.. XXX/X, H. T.m,
- parcela registra „C“ č. XXX/X, E. Q. XXX P.X, N.,
- parcela registra „C“ č. XXX/X, E. Q. XX P.2, zastavané plochy a nádvoria,
- parcela registra „C“ č. XXX/X, E. Q. XX P.2, zastavané plochy a nádvoria,
- parcela registra „C“ č. XXX/X, E. Q. XXX P.2, zastavané plochy a nádvoria,
- parcela registra „C“ č. XXX/X, E. Q. XXX P.2, zastavané plochy a nádvoria

podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X, ktorú uzavreli žalovaný v 1. rade a žalobcovia, podľa čl. VI. bodu 2. „Realizácia záložného práva“.

V. Žalobcom sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %.

VI. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok vo výške 100 % do troch dní od jeho vyčíslenia súdom.

30. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne navrhol rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazá žalobcov na náhradu trov konania.

31. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 3Co/136/2017-165 z 31. 05. 2018 s výrokom: „Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

32. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

33. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcov, žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

34. Žalobca v 3. rade so žalovaným dňa 08. 10. 2008 uzavrel zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v platnom znení, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení (v prípade, že účelom úveru je aj iný účel ako investícia do nehnuteľnosti).

Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky banky pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov a Všeobecné obchodné podmienky banky. Odlišné ustanovenia zmluvy majú prednosť pred znením Podmienok. Podpisom zmluvy dlžník potvrdil a vyhlásil, že sa oboznámil s týmito Podmienkami. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnúť úver vo výške 40.994,49 eur, ktorý sa použije bez uvedenia účelu. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavuje 7,66 % a celkové náklady dlžníka spojené s týmto úverom vypočítané podľa údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy predstavujú čiastku 37.414,69 eur za predpokladu čerpania celej výšky úveru a dodržania podmienok splácania, dohodnutých v tejto zmluve. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu tejto zmluvy a zverejnená podľa § 7a ods. 2) zákona č. 258/2001 Z. z. je ku dňu podpisu zmluvy 8,61 %.

35. Na zabezpečenie úveru bola 08. 10. 2008 medzi zmluvnými stranami, žalobcami v 1. a v 2. Rade, v zmluve označení ako záložca, žalobcom v 3. rade, v zmluve označeným ako dlžník a žalovaným zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Za/X.

36. Záložcovia ako vlastníci na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa, vrátane príslušenstva, dali záložnému veriteľovi do zálohu nehnuteľnosti, bližšie označené v bode 6 odôvodnenia, zapísané na LV č. XXX, podľa výpisu z listu vlastníctva zo 04. 07. 2008, Správou katastra v L., v katastrálnom území U., s vyznačením záložného práva v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania podľa Q. XXX/XXXX-XX/XX, spoluvlastnícke podiely: P. O., A.. XX. XX. XXXX a G.. P. O., H.. L., A.. XX. XX. XXXX podiel 1/1 (bezpodielové spoluvlastníctvo manželov).

37. Žalobcovia v 1. v 2. rade uzavreli 24. 05. 2002 s veriteľom, Štátny fond rozvoja bývania, Lamačská cesta č. 8, Bratislava, zmluvu o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona NR SR č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, na základe ktorej mali žalobcovia 1, 2 poskytnutú podporu vo výške 7.302,66 eur, pri základnej úrokovej sadzbe 3,9 % a dobe splatnosti 16 rokov. Záväzky z tejto zmluvy sú nimi riadne plnené.

38. Listom z 01. 03. 2013, označeným ako posledná výzva na úhradu pohľadávky pred vyhlásením splatnosti úveru, bol žalobca v 3. rade vyzvaný na zaplatenie nedoplatku, ktorý predstavuje omeškané splátky vo výške 914,57 eur. Zároveň bol poučený, že v prípade neuhradenia omeškaných splátok žalovaný pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, po ktorej už nebude možné splácať úver v splátkach dohodnutých v zmluve o úvere a bude povinný celý dlh z poskytnutia úveru vo výške 37.833,34 eur, t.j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky uhradiť.

39. V dôsledku porušovania podmienok dohodnutých v úverovej zmluve ako aj ustanovení Všeobecných obchodných podmienok platných pre poskytovanie hypotekárnych úverov, pristúpil žalovaný 16. 11. 2013 k vyhláseniu úveru za predčasne splatným. Dlžná čiastka k 15. 11. 2013, vrátane príslušenstva, činila 37.479,29 eur, ktorá žalobcom v 3. rade mala byť uhradená najneskôr do 26. 11. 2013. Žalobca v 3. rade bol dôrazne upozornený, že ak jeho záväzok nebude uhradený, veriteľ pristúpi k vymáhaniu pohľadávky v súlade s uzavretou zmluvou a platnými právnymi predpismi k výkonu záložného práva alebo si uplatní pohľadávku súdnou cestou.

40. Listom z 24. 02. 2013 žalovaný oznámil žalobcom začatie výkonu záložného práva podľa § 151 Občianskeho zákonníka. Výška pohľadávky predstavovala k 24. 02. 2014 sumu 38.919,02 eur, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny 36.692,16 eur, nezaplateného úroku 1.369,39 eur a z nezaplateného úroku z omeškania 857,47 eur.

41. Štátny fond rozvoja bývania oznámil Profesionálnej dražobnej spoločnosti s.r.o., Košice listom z 09. 03. 2015, že nemá dôvod pristupovať k výkonu záložného práva, lebo žalobcovia 1, 2 si riadne plnia svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí podpory č. XXX/XXX/XXXX.

42. Z notárskej zápisnice A. XXX/XXXX, A. XXXXX/XXXX, A. XXXXX/XXXX z 09. 04. 2015 bolo zistené, že bolo spísané osvedčenie o vykonaní dobrovoľnej dražby podľa § 20 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov s výsledkom, že predmet dražby nebol vydražený a dražba bola neúspešná.

43. Žalobcovia poukázali na ich snahu po opakovaných komunikáciách so žalovaným dohodnúť sa na splácaní záväzku, ale nepoznajú výšku svojho záväzku, postupom žalovaného im reálne hrozí strata obydliá, náhradné bývanie nemajú a v dome bývajú celkom piati. Za účelom vyriešenia bytovej situácie žalobcu v 3. rade, syna žalobcov 1, 2, bola založená nehnuteľnosť a tým sa dostali do ťažkostí. Žalobkyňa v 2. rade potvrdila, že zmluvné podmienky čítali, ale pre nich ako laikov sú dosť nezrozumiteľné a vo vzťahu k nim ako spotrebiteľom v niektorých bodoch aj neprijateľné. Žiadala, aby súd ex offa prehodnotil platnosť napadnutých zmluvných podmienok. Žalobca v 3. rade si osvojil výpoveď žalobcov 1, 2 a dodal, že sa dostavil na pobočku žalovaného, podpísal predtlačené formuláre, kde boli vpísané len jeho údaje, snažil sa text čítať, ale pre neho bol ťažko zrozumiteľný.

44. Žalobcovia i napriek vyslovenému právnomu názoru druhoinštančným súdom zastávali názor, že poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje režim zákona č. 258/2001 Z. z., ale boli si vedomí toho, že keď už bol druhoinštančným súdom vyslovený názor, tak nebude možné považovať predmetný úver za čisto spotrebiteľský v zmysle tohto zákona, preto ako vo všeobecnej rovine, že úver je bezúročný a bez poplatkov, tohto určenia sa nedomáhali a na pojednávaní 25. 10. 2018 došlo k účinnému späťvzatiu. V tejto časti súd konanie zastavil. Nezdierajú právny názor, že druhý výrok vo veci určenia, že poplatok za čerpanie úveru a správu úveru je legitímny, z dôvodu, že tento poplatok presne súvisí s neprijateľnou podmienkou, ktorá je demonštratívne uvedená v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a to, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za služby, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Výpočet týchto neprijateľných podmienok časom rastie. Jedná sa o demonštratívny výpočet, je to zoznam, ktorý dáva najavo, čo všetko je neprijateľnou podmienkou, nie je to taxatívne ohraničené a podľa ich názoru sú akceptovateľné aj spätne. Ide o právne posúdenie veci. To, že ide o spotrebiteľský spor, nie je sporné, poukázali na ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka a na zákon o ochrane spotrebiteľa, kde v § 3 ods. 3 sa uvádza, že spotrebiteľ sa môže proti porušeniu svojich práv brániť na súde. Z toho dôvodu poukázali na rozhodnutie Súdneho dvora COFIDIS z r. 2000, kde bolo uvedené, že neprijateľné podmienky sa môžu napádať, aj keď je celý nárok premlčaný. Druhý výrok petitu žaloby nie je napádaný podľa osobitného predpisu, ale podľa všeobecných ustanovení o spotrebiteľoch, teda § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu je namieste, aby ostal aj tento výrok.

45. Zo strany dlžníka obsah zmluvy ako takej, takmer osem rokov nebol namietaný, ale to vlastne vyplýva z dôvery dlžníka voči veriteľovi. S tým sa už vysporiadal Ústavný súd Českej republiky. V čase uzavretia zmluvy v podstate dlžník, alebo hociktorý občan ani nepomyslel, že môže sa voči dojednaným podmienkam brániť na súde.

46. Zmluva je ponímaná za platnú žalovaným, nie zo strany žalobcov, naopak z ich strany je neplatná celkom, teda tak zmluva o úvere ako i záložná zmluva. Má to odkaz na nekalú obchodnú prax, ktorá sa rieši v zákone č. 250/2007 Z. z., § 7 ods. 1, 2, 4 a tiež na prílohu 1 bod 10 tohto zákona. Úverová zmluva bola prezentovaná ako spotrebiteľský úver a svojim obsahom by to čiastočne zodpovedalo, obsahuje hodnotu RPMN. Argumentácia sa opiera o vyjadrenie žalobcov k odvolaniu žalovanej strany (čl. 149, 150, doručené súdu 13. 03. 2017). V konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11C/86/2016 v rámci vyjadrenia sa argumentuje ešte tým, že jedna

strana úverovej zmluvy pozostáva zo 79 riadkov, pričom veľkosť strany A4 má 30 riadkov. Trojnásobok normostrany znamená už hranicu nečitateľnosti tejto zmluvy. Zákon hovorí, že takáto praktika je neplatná, je zakázaná, všetky práva z nej vyplývajúce sú neplatné, a to je argument, že zmluva o úvere je neplatná.

47. Pre žalobcov najdôležitejšia je IV. časť navrhovaného petitu, a to rozhodnutie vo veci zdržania sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV XXX O.. Ú.. U., teda nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom zálohu.

V spise 11C/86/2016 je vyjadrenie obsiahlejšieho charakteru, ktorého cieľom bolo uviesť, že spôsob ukončenia úverovej zmluvy je odstúpenie od zmluvy, že nastáva režim bezdôvodného obohatenia, spôsob zosplatnenia nebol podľa názoru žalobcov legitímny, lebo nebol zmluvne dohodnutý správne. Napriek tomu z výpisu, ktorý predložil žalovaný, je zrejmé, že prvé omeškanie splátky nastalo už 15. 12. 2009, to bolo prvé celé omeškanie. Predtým boli čiastkové omeškaniá. Argumentovali ustanovením § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba od doby zročnosti nesplnenia splátky. Keďže ide o splátku, ktorá nikdy nebola uhradená ani čiastočne, je to tá splátka, pre ktorú bol celý úver zročný.

48. Premlčanie nároku má súvis so IV. výrokom a ak je tento nárok premlčaný, nie je možné mimosúdne obísť vymoženie pohľadávky súdnou cestou. Logika vecí dáva, aby sa najprv rozhodlo o plnení a až potom o určovaní, čo aj žalobcovia chceli, ale súd konanie sp. zn. 11C/86/2016 prerušil do právoplatného skončenia tohto konania.

Nárok uplatnený v konaní sp. zn. 11C/86/2016 žalobcom Československá obchodná banka, a.s., ktorý pozostáva zo zaplataenia istiny 36.592,16 eur, úroku z úveru 5.201,55 eur, zákonných úrokov z omeškaniá 6.191,96 eur a zároveň náhrady nákladov z dražby 592,99 eur (dražba konaná 09. 04. 2015 bola neúspešná), je podľa názoru žalobcov premlčaný.

Dražobník a záložný veriteľ nezdieľajú ich námietky pri obrane záložcov, dochádza ku kolízii, pretože im je zverené právo vykonať dražbu bez intervencie súdu. Len tým, že je nárok premlčaný, spor neodpadá, preto sa domnievajú, že o premlčaní môže rozhodnúť súd aj v tomto konaní. Podľa § 51 ods. 3 písm. j) - dražba sa môže vykonať aj na premlčaný úver, čo samozrejme nie je pravda, pretože aj záložné právo sa premlčuje a poukázali na to, že z takýchto vecí potom nastávajú kolízie medzi zástupcami záložcov a záložným veriteľom. Ak je nárok premlčaný, nemal by sa riešiť ďalej.

49. Žalovaný uviedol, že žalobcovia mali podať určovaciu žalobu na neplatnosť záložnej zmluvy, sami boli presvedčení o tom, že úverová zmluva je platná, len z akcesorickej povahy chceli doplniť neplatnosť záložnej zmluvy. Záložné právo existuje, čo nemôže byť spochybnené, je to len procesná taktika žalobcov, keď sa posúvajú k neplatnosti úverovej zmluvy, pričom sami tvrdili, že uznávajú svoj dlh, že niečo majú platiť, ale že je to bezúročné a bez poplatkov.

Už teraz je známe, že úver nie je bez úrokov a poplatkov, preto je zrejmé v tomto konaní, že zmluvy sú platné. Žalovaný ak by aj uplatnil nejaký nárok a napr. vydražil nehnuteľnosť, čo z časových okolností asi nenastane, ale ak by žalovaný aj taký zámer mal, stále sa žalobcovia v tomto konaní môžu domáhať náhrady škody, ak by ju spôsobil a ak sa ukáže, že pohľadávka je vysoká, že žalobca uplatnil si viac, môžu ho žalovať. Banka vo väčšine prípadov, ak má spor, čaká do doby judikovania pohľadávky. Navyše žaloba je nedôvodná v celom rozsahu a zle koncipovaná. Čo sa týka prvých neprijateľných podmienok, nemajú dopad na neplatnosť zmluvy, tiež nie sú uplatňované poplatky. V aktívnom spore vo vzťahu k banke nie sú žalované poplatky a keď je rozhodujúci IV. výrok, tak ten je zle koncipovaný. V petite nie je zmienka o tom, že je premlčaná pohľadávka. Žalovaný už začal s výkonom záložného práva a tvrdil, že nemôže sa premlčať a že sa premlčí pohľadávka, má iný dopad než to, či sa premlčí záložné právo.

50. Na argumentáciu žalovaného reagoval právny zástupca žalobcov, že sú si plne vedomí rozdielu medzi premlčaním nároku a premlčaním záložného práva. Premlčanie záložného práva by malo za následok jeho zánik, v tom prípade premlčanie záložného práva je vlastne preklúzia, avšak malo by dopad ten, že by bol list vlastníctva bez ťarchy. Premlčanie pohľadávky znamená, že založená nehnuteľnosť je stále zálohom, avšak nie je možné pristúpiť k výkonu záložného práva pre vymoženie si premlčaného nároku t. j. aj keď v tomto prípade asi kolidujú obe lehoty, čo sa týka premlčania pohľadávky aj premlčania záložného práva. Má to efekt v tom, že premlčaná pohľadávka je uplatnená na súde, žaloba bude zamietnutá, preto by veriteľ nemal mať právo ani výkonom záložného práva premlčaný nárok vymôcť. Na margo zľahčovania podmienok, ktoré sú neprijateľné a ako sa žiadajú určiť, ak banka

mala nejaký dôvod ich tam vložiť, tak zrejme boli pre ňu dôležité a ich neuplatňovanie je možno výsledok len rozhodovacej praxe a banka vie ako by sa postupovalo v rámci vymoženía týchto nárokov.

51. Žalovaný k neprijateľným zmluvným podmienkam namietaných žalobcami, dodal, že v čase uzavretia zmluvy to boli úplne štandardné podmienky. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru a poplatku za čerpanie úveru, nie je možné ich vyžadovať už v živote úveru, takže meniť v tom zmluvu je dosť nelogické. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, možno by bola banka ochotná to vypustiť, v čom žalovaný nevzhliada problém, ale dlžníci nie sú schopní ani ochotní si hradiť svoj záväzok, asi ťažko ich bude žalovaný oslovovať s tým, aby banka upravovala zmluvu.

52. Žalobcovia trvali na tom, že nárok žalovaného, zabezpečený nehnuteľnosťou, je premičaný aj s ohľadom na oboznámený dôkaz zo súvisiaceho spisu, a to poslednú výzvu z 11. 03. 2013, pričom odkázali na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, kedy pri zročnosti dlhu pre nesplnenie splátky začína plynúť premičacia trojročná doba práve od tejto nesplnenej splátky, ktorá preukázateľne nastala už 15. 12. 2009, posledná výzva bola vyhotovená tri roky pred podaním žaloby, a to viac ako tri roky, z toho dôvodu je namieste zakázať žalovanému výkon záložného práva.

53. Čo sa týka nekalej obchodnej praxe a konania žalovaného tým, že prezentoval uzatvorený úver ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, čo sa nakoniec ukázalo ako nepravda, malo priamy súvis s ekonomickým rozhodnutím žalobcu a z toho dôvodu, keďže dosiaľ toto uzavretie zmluvy bolo dosiahnuté nekalou obchodnou praktikou, považujú zmluvu za neplatnú aj s ohľadom na jej nečitateľnosť - obsahuje trikrát viac riadkov ako jedna strana formátu A4. Taktiež z konania sp. zn. 11C/86/2016 je zrejmé, že sa uplatňuje pohľadávka o 15 000 eur vyššia ako je reálny nárok žalovaného. Zároveň žalovaný sa snaží vymôcť pohľadávku aj tým spôsobom, že si ju navyšuje dvojitou úrokovou sadzbou, čo je prekonané v rámci spotrebiteľských sporov a takéto duálne úročenie úveru nie je prípustné, čím poukázali na to, že banka umelo navyšuje pohľadávku tak, aby výkon záložného práva čo najmenej pokryl hodnotu draženého zálohu, preto navrhli žalobe vyhovieť.

54. Žalovaný žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol v zmysle jeho vyjadrení. K namietanému premičaniu pohľadávky uviedol, že právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru nepredstavuje zákonnú povinnosť, ale právo veriteľa. Pohľadávka bola zosplatnená k 15. 11. 2013 a žaloba bola doručená súdu 18. 04. 2016, z čoho je absolútne zrejmé, že predmetná pohľadávka nie je premičaná. Ak žalobcovia hovoria o reálnom nároku žalovaného a namietajú len jeho výšku, a to o 15 000 eur, tak by nemal byť pre nich problém prijať ponuku žalovaného na uhradenie len istiny pohľadávky. Avšak takéto vôľa nebola vyjadrená a tvrdenia žalobcov tak predstavujú iba procesnú taktiku v tomto spore. Žalovaného v tomto konaní mrzí hlavne skutočnosť, že žalobcovia naďalej uvádzajú zavádzajúce tvrdenia, a to o neochote banky dohodnúť sa na uhradení predmetnej pohľadávky. So žalobcami bolo intenzívne jednané o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a sami údajne vyvíjali činnosť k predaju predmetných nehnuteľností, čo bolo konzultované s pracovníkmi žalovaného.

55. Súd pri posudzovaní uplatneného nároku, jednotlivo špecifikovaných dielčích nárokov vyššie, vychádzal z nižšie uvedených zákonných ustanovení.

56. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

57. Podľa článku 2 ods. 1 Základných princípov CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

58. Podľa článku 3 ods. 1 Základných princípov CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

59. Podľa § 1 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 eur a nad hodnotu

20 000 eur; ak je rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

60. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

61. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

62. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

63. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

64. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

65. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

66. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

67. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

68. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

69. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

70. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

71. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

72. Podľa § 151b ods. 1, 1 veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu alebo zákonom. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje a záloh.

73. Podľa § 151c ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku ako aj peňažnú pohľadávku ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná. Záložným právom možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti alebo ktorej vznik závisí od plnenia podmienky. Záložné právo prechádza pri prevode alebo

prechode pohľadávky zabezpečenej záložným právom na nadobúdateľa pohľadávky. To platí aj vtedy ak ide o inú zmenu v osobe oprávnenej zabezpečenej pohľadávky.

74. Podľa § 151d ods. 1 Občianskeho zákonníka, záloh môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, byt a nebytový priestor, ktoré sú prevoditeľné, ak zákon neustanovuje inak. Záloh môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, alebo iná hromadná vec.

75. Podľa § 151j Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, 3e) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, 3f) ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

76. Podľa § 151ma ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak vzniklo na zálohu viac záložných práv, záložný veriteľ je povinný písomne oznámiť začatie výkonu záložného práva aj ostatným záložným veriteľom, ktorí sú v poradí rozhodujúcim na uspokojenie záložných práv pred záložným veriteľom vykonávajúcim záložné právo. V oznámení o začatí výkonu záložného práva záložný veriteľ uvedie spôsob, akým sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu.

77. Podľa § 551 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

78. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 06. 2014, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

79. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

80. Podľa § 194 ods. 1, 2 CSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihladne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

81. Podľa § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

82. Podľa § 232 ods. 2, 3, 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

83. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca v 3. rade a žalovaný uzavreli dňa 08. 10. 2008 zmluvu o poskytnutí úveru vo výške 40.994,49 eur (1.235.000,00 Sk). Nie je tiež sporné to, že žalobca v 3. rade

spĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

Na zmluvný vzťah medzi žalobcom v 3. rade a žalovaným nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pôsobnosť uvedeného zákona je vymedzená v ustanovení § 1 ods. 2 a nemôže byť rozšírená, a to ani dohodou zmluvných strán, pretože takáto dohoda by bola neplatná pre jej rozpor so zákonom. Keďže predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v sume nad 20 000 eur, uzavretá zmluva tak nespadá do rozsahu vecnej pôsobnosti ZoSÚ, preto na vzťah medzi žalobcom v 3. rade a žalovaným nie je možné aplikovať jeho ustanovenia.

Nie je však vylúčené, aby aj v takomto prípade boli jednotlivé zmluvné dojednania posudzované z hľadiska ich prijateľnosti podľa všeobecných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), keďže ide o zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá má povahu tzv. formulárovej zmluvy.

Pokiaľ ide o možnosť výkonu záložného práva, je potrebné prihliadnuť na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13 (rozhodnutie o predbežnej otázke vo veci Monika Kušionová c/a Smart Capital, a.s.)

84. Súd dospel k záveru, že obe zmluvy, úverová aj záložná, netrpia žiadnym dôvodom neplatnosti. Pokiaľ žalobcovia uvádzajú, že jedna či druhá zmluva trpí nejakými z ich strany vadami právneho úkonu, alebo neprehľadnosťou či nezrozumiteľnosťou, súd to vyhodnocuje ako účelové tvrdenie žalobcov. Žalobcovia pred vyše 11 rokmi považovali celú zmluvnú dokumentáciu pre nich za čitateľnú, jasnú, zrozumiteľnú, podpísali ju, prijali značné finančné prostriedky a zmluvný vzťah ňou založený akceptovali. Tvrdenia žalobcov sú nepresvedčivé a účelové. Judikatúra preferuje zachovanie platnosti zmluvy. Žalobcovia sa svojou žalobou domáhajú neprípustného zásahu súdu do zmluvnej voľnosti strán, ktorým sa v čase ich uzavretia zmluvy nejavili nezrozumiteľné či nejasné. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01. 04. 2015 sp. zn. I. ÚS 640/2014, v zmysle ktorého súd nesmie vychádzať z vlastnej predstavy o určitosti (čitateľnosti, jasnosti, zrozumiteľnosti atď.) zmluvy, ale musí pri posudzovaní zmluvy vychádzať zo všetkých relevantných zákonných kritérií, uplatňovaných pri výklade právnych úkonov, ale aj vôle účastníkov zmluvy, ďalej okolností, ktoré predchádzali uzavretiu zmluvy a aj z následného správania účastníkov zmluvy (odborné periodikum Justičná Revue č. 1/2017, s. 129-134).

85. Žalobcovia žalobu v časti určenia, že zmluva o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, uzavretá medzi žalovaným a žalobcom v 3. rade je bezúročná a bez poplatkov, vzali v priebehu konania účinne späť a v tejto časti súd konanie zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

86. Žalobca v 3. rade svojím podpisom na zmluve so všetkými zmluvnými podmienkami súhlasil i vrátane poplatku za poskytnutie úveru, poplatku za čerpanie úveru a poplatku za správu úveru, resp. aj za ostatné služby, ktoré mu poskytol žalovaný. Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou praxou na danom segmente trhu. Úverová zmluva predstavuje celý komplex práv a povinností, pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale i všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami, teda aj poplatkami, ktoré spolu s úrokom tvoria cenu peňazí, t.j. cenu poskytnutého úveru (položku vyňatú zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Rady č.93/13/EHS). Jednotlivé poplatky boli obsahom Sadzobníka banky, pričom na túto skutočnosť bol žalobca v 3. rade upozornený v bode IX. 1 zmluvy. Žalobca v 3. rade uvedené poplatky nezaplatil a žalovaný od mesiaca jún 2013, po zmene právnej úpravy ich ani neúčtuje. Súd nárok žalobcov vo veci určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky vyššie uvedených poplatkov zamietol.

87. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je obsahom čl. VIII. bod 1 úverovej zmluvy, zabezpečujúca pohľadávku žalovaného, a to pre prípad, že dlžník bude v omeškaní so splácaním úveru, resp. poruší svoje povinnosti z úverovej zmluvy bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka.

Pre takúto dohodu pritom platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch, pre ktoré platí, že právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka ďalej ustanovuje, že: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“

88. Vychádzajúc z ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka platí, že aby dohoda o zrážkach zo mzdy bola určitá, musí obsahovať najmä nasledovné : a) označenie pohľadávky, uspokojenie ktorej sa dohodou má vykonať b) výšku dohodnutých zrážok zo mzdy.

Už prvý predpoklad pre platnosť dojedanej dohody o zrážkach zo mzdy, a to označenie pohľadávky, predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nespĺňa. Z článku I. dohody o zrážkach zo mzdy je zrejmé, že uzatvorená dohoda v žiadnom prípade neobsahuje výšku zabezpečenej pohľadávky, avšak obsahuje len možné dôvody vzniku takejto pohľadávky. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy pritom musí byť zabezpečovaná pohľadávka vždy presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť svoju vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku.

89. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka pritom platí, že v občianskoprávných vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahoch, majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu v zmysle zákona právo jednostranne určovať, aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník - spotrebiteľ teda musí viesť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy.

Obsahom dohody o zrážkach zo mzdy nie je suma, ktorá by mala byť touto formou splácaná, ale z dohody vyplýva, že výška zrážky bude známa až v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania, a preto za žiadnych okolností ju nemožno považovať za výšku zabezpečenej pohľadávky. Takéto vymedzenie zabezpečenej pohľadávky je preto neurčité, a teda je neplatné.

Výška dohodnutých splátok, zrážok zo mzdy alebo iného príjmu dlžníka bola dohodnutá odkazom na ustanovenie čl. VI ods. 2 predmetnej zmluvy.

Výška dlhu žalobcu a výška zrážky zo mzdy požadovaná žalovaným síce môže mať oporu v zmluve resp. v dohode o zrážkach zo mzdy, ale táto nebola predmetom posúdenia súdu, ani inej objektivizujúcej inštitúcie a bola určená už vopred pred samotnou splatnosťou pohľadávky.

90. V zmysle praxe Slovenskej obchodnej inšpekcie je dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou podmienkou, nakoľko sa v zmysle ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka.

Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje.

Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako prihliadnúc na skutočnosť, že podstatným znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonávaných zrážok. Taktiež nie je možné dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečiť budúcu pohľadávku, tak ako je to v tomto prípade. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co 353/2012 je dohoda o zrážkach zo mzdy neplatným ustanovením zmluvy o úvere.

Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky).

Zrážky vykonávané podľa § 551 Občianskeho zákonníka dlžník nedokáže priamo voči jeho zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah.

Právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi a ani zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, povahu a výšku dlhu a zároveň mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy.

Ani v prípade upustenia od používania dohody o zrážkach zo mzdy bez presného vyhlásenia veriteľa nemá žalobca istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy a autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky. Z vyššie uvedených dôvodov v tejto časti žaloby súd vyhovel.

91. Zo žaloby sa nedá identifikovať jediný právne relevantný dôvod pre záver žalobcov o celkovej neplatnosti záložnej zmluvy a nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti záložnej zmluvy v zmysle § 137 písm. c) CSP.

Zo žaloby vyplýva spornosť peňažného záväzku žalobcu a je nepochybné, že určenie jej neplatnosti nie je spôsobilé spornú otázku s konečnou otázkou vyriešiť.

Nemá potenciál predísť prípadnej žalobe na plnenie vzhľadom na to, že peňažný záväzok žalobcov reálne vznikol. Žaloba na určenie teda neslúži reálnym potrebám života, keďže neodstraňuje stav neistoty v právnom vzťahu so žalovaným.

92. Vo vzťahu k vznesenej námietky premlčania pohľadávky žalovaný uviedol, že žalobcovia dlhodobo porušovali svoju základnú povinnosť, poskytnutý úver riadne a včas splácať.

Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru nepredstavuje zákonnú povinnosť, ale právo veriteľa.

Pohľadávka bola zosplatnená k 15. 11. 2013 a žaloba bola doručená súdu 18. 04. 2016, (týka sa konania sp. zn. 11C/86/2016), z čoho je absolútne zrejmé, že predmetná pohľadávka nie je premlčaná. Ak žalobcovia hovoria o reálnom nároku žalovaného a namietajú len jeho výšku, a to o 15 000 eur, tak by nemal byť pre nich problém prijať ponuku žalovaného na uhradenie len istiny pohľadávky. Avšak takáto vôľa nebola vyjadrená a tvrdenia žalobcov tak predstavujú iba procesnú taktiku v tomto spore. So žalobcami bolo intenzívne jednané o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a sami údajne vyvíjali činnosť k predaju predmetných nehnuteľností, čo bolo konzultované s pracovníkmi žalovaného.

93. Úprava výkonu záložného práva je plne v súlade s vnútroštátnou aj európskou legislatívou, pričom súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 10.09.2014 vo veci C-34/13, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný na základe rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 20. 12. 2012, a ktorý súvisí s konaním Monika Kušionová proti SMART Capital, a.s. (ďalej aj „Rozsudok SD EÚ“). Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Monikou Kušionovou a SMART Capital, a. s., týkajúceho sa možnosti výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie zmluvy o hypotekárnom úvere a prípustnosti podmienok uvedených v tejto zmluve. V bode 46 Rozsudku SD EÚ Súdny dvor zrekapituloval položené otázky v zmysle, že svojimi prvými tromi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať vo vzájomnej súvislosti, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa ustanovenia smernice 93/13 majú vo svetle článkov 38 a 47 Charty vykladať tak, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymocť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky. V prípade kladnej odpovede sa tento súd snaží zistiť, či v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku Simmenthal (EÚ: C: 1978:49) sa tieto vnútroštátne ustanovenia nemajú uplatniť.

Ďalej uviedol, že v bode 51 Súdny dvor konštatuje, že pokiaľ ide o výkon zábezpeky, ktorá sa vzťahuje na spotrebiteľské zmluvy o pôžičke, treba konštatovať, že smernica 93/13 neobsahuje nijakú úpravu týkajúcu sa výkonu záložných práv, a ďalej (bod 50) z ustálenej judikatúry však vyplýva, že v prípade neexistencie harmonizácie vnútroštátnych mechanizmov núteného výkonu v práve Únie vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu prináleží, aby na základe zásady procesnej autonómie také pravidlá zaviedol, avšak pod podmienkou, že nesmú byť menej priaznivé než pravidlá, ktoré upravujú obdobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu (zásada ekvivalencie), a že nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv, ktoré priznáva právo Únie (zásada efektivity). O dodržaní zásady ekvivalencie Súdny dvor nepochybuje; zásadu efektivity je podľa jeho názoru potrebné skúmať s prihliadnutím na postavenie tohto ustanovenia v rámci celého procesného postupu, na jeho priebeh a osobitosti na rôznych stupňoch vnútroštátnych súdov.

S prihliadnutím na uvedené Súdny dvor uvádza inštitúty slovenského právneho poriadku umožňujúce uplatnenie ochrany, ktorú priznáva smernica 93/13.

V bode 55 rozsudku uvádza Súdny dvor možnosť spochybníť predaj na dražbe v lehote 30 dní odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva v zmysle § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 17 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách a tiež možnosť obrátiť sa na súd v lehote 3 mesiacov odo dňa príklepu, na základe § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. V priebehu konania o mimosúdnom výkone záložného práva môže vnútroštátny súd tiež na základe § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku prijať predbežné opatrenie zakazujúce pokračovanie v uskutočnení tohto predaja (bod 60 rozsudku).

94. Ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách umožňuje súdu, aby v prípade spochybnenia platnosti podmienky záložnej zmluvy určil neplatnosť dražby, pričom toto rozhodnutie so spätnou účinnosťou stavia spotrebiteľa takmer do rovnakého postavenia v porovnaní s tým, ktoré mal pôvodne, a teda v prípade protiprávnosti dražby neobmedzuje náhradu jeho škody iba na finančnú kompenzáciu (bod 61 rozsudku).

95. Súdny dvor zohľadnil pri rozhodovaní taktiež primeranosť povahy sankcie vzhľadom na skutočnosť, že majetok dotknutý konaním o mimosúdnom výkone záložného práva, o ktorý ide vo veci samej, je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny. Konštatuje však, že možnosť príslušného vnútroštátneho súdu prijať predbežné opatrenie, ako je uvedené v bode 60 rozsudku, môže zjavne predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, čo musí overiť vnútroštátny súd.

96. Z vyššie uvedených úvah Súdny dvor vyvodil záver, že ustanovenia smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdny výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.

V kontexte uvedeného je zrejmé, že Súdny dvor vo svojich úvahách zohľadnil skutočnosť, že majetok dotknutý konaním o mimosúdnom výkone záložného práva, o ktorý ide vo veci samej, je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny, napriek tomu však dospel k názoru, že existujúce inštitúty obrany dlžníka sú dostatočné a úprava výkonu záložného práva v slovenskom právnom poriadku je plne v súlade s úpravou Smernice 93/13.

97. V kontexte citovaného rozsudku sa vyvíja aj rozhodovacia prax vnútroštátnych súdov (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/32/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/55/2016), keď konštatujú, že len tá skutočnosť, že nehnuteľnosť predstavuje obydľie žalobcov a ich detí nie je dôvodom na to, aby si žalobcovia neplnili svoje záväzky z úverovej a záložnej zmluvy. Podľa názoru súdu (Okresný súd Prešov, sp. zn. 7C/27/2015) vo veci obdobnej ako je prejednávaná v tomto konaní, zo žiadnych ústavnoprávných a medzinárodných noriem nie je možné odvodiť existenciu inštitucionálnej garancie, ktorá by vytvárala právo - garanciu na zotrvanie v určitom obydľí. Súd poukazuje pritom aj na interpretáciu článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kde Európsky súd pre ľudské práva dospel k záveru, že efektívna ochrana súkromného života nemôže ísť tak ďaleko, aby zaisťovala každej rodine vlastný domov (prípád Velosa Barreto proti Portugalskej republike).

98. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že:

- pohľadávka žalobcu uplatnená v konaní sp. zn. 11C/86/2016 nemôže byť premlčaná, vzhľadom na vyhlásenie splatnosti úveru 15. 11. 2013 a uplatnenie nároku 18. 04. 2016,
- výkon záložného práva v zmysle záložnej zmluvy bol uskutočňovaný cez striktné ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky ako i s európskymi predpismi na ochranu spotrebiteľa,
- žalobcovia sú dlhodobo v omeškaní so splácaním svojich záväzkov a jediným cieľom žaloby je vyhnúť sa plneniu záväzkov vyplývajúcich žalobcom z úverovej zmluvy,
- neexistujú žiadne dôvody neplatnosti záložnej zmluvy a žalobcovia ani žiadne neuvádzajú,
- nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti záložnej zmluvy a tento ani žalobcovia nijako nepreukazujú.

99. Žaloba o neplatnosť dražby je striktné spojená s taxatívne vymedzenými dôvodmi (ani jeden z nich nie je právo na obydľie spotrebiteľa) a návrh na vydanie predbežného opatrenia (teraz neodkladného opatrenia) taktiež nemôže sledovať účinný spôsob ochrany, nakoľko úprava práv a povinností je len dočasná. Dočasná úprava nemôže byť považovaná za účinný prostriedok ochrany pokiaľ ochrana nepodaním návrhu vo veci samej zanikne.

100. Predmetom tohto sporu je určenie neplatnosti záložnej zmluvy a uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu zo záložnej zmluvy.

101. Týmto zálohom sa zabezpečovala pohľadávka žalobcov vyplývajúca zo zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru reg. č. XXXXXX. Touto zmluvou bola zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa a záložný veriteľ záložné právo prijal. Záložcovia - žalobcovia v 1. a v 2. rade bez výhrad súhlasili, že ak žalobca v 3. rade - dlžník nesplní svoje záväzky voči záložnému veriteľovi je záložný veriteľ

oprávnený uspokojiť svoje právo realizáciou výkonu záložného práva spôsobom určeným v tejto zmluve, a to predajom zálohu. Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/Zal/X z 08. 10. 2008 bola doručená stranám sporu a zapísaná do katastra nehnuteľnosti, ktorý vedie Okresný úrad L., E. O., povolením vkladu T. XX. XX. XXXX F. Č.. Q.: XXXX/XXXX.

102. Súd teda skonštatoval, že záložná zmluva bola zriadená v písomnej forme, že obsahuje označenie záložného veriteľa, záložcu a dlžníka, označenie zabezpečenej pohľadávky, nezameniteľným spôsobom označenie zálohu a tiež nezistil, že zmluva bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok.

103. V zmysle § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

104. Súd poukazuje na to, že zmluva, vyslovenia neplatnosti ktorej sa žalobcovia dožadujú, je právnou skutočnosťou a v žiadnom osobitnom (hmotnoprávnom) predpise nie je ustanovené, že sa možno takejto neplatnosti dožadovať, t.j. súd nemal preukázať, že existuje naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti záložnej zmluvy. Pritom žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je, alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Naliehavosť právneho záujmu sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva.

Za stavu, že prebieha už výkon zo zmluvy o zriadení záložného práva, súd nie je toho názoru, že prípadné pozitívne rozhodnutie súdu by zlepšilo postavenie žalobcov, pretože naliehavý právny záujem je daný, ak možno predísť žalobe na plnenie.

Súd teda skonštatoval, že na určení, že záložná zmluva je neplatná, absentuje naliehavý právny záujem.

105. Z obsahu spisu vyplýva, že k výkonu záložného práva došlo v rámci dobrovoľnej dražby. Toto právo žalovaného vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len s predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných predpisov. Toto ustanovenie bolo zapracované do Občianskeho zákonníka zákonom č. 106/2014 Z. z. a v zmysle ustanovenia § 879r na výkon záložného práva, ktoré vzniklo pred 01. 06. 2014 sa použijú ustanovenia tohto zákona. To znamená, že sa jedná o nepravú retroaktivitu a žalovaný má možnosť realizovať svoju pohľadávku v rámci výkonu záložného práva.

106. Taktiež sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcov o tom, že nárok žalovaného je premlčaný a to vzhľadom na vyhlásenie splatnosti 15. 11. 2013 a podanie žaloby dňa 18. 04. 2016. Teda v žiadnom prípade nedošlo k premlčaniu záväzku v zmysle § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka.

107. Súd sa stotožnil na rozdiel od žalobcov so závermi Súdu EÚ vo veci C-34/13 Moniky Kušionovej proti SMART Capital, a.s., ktorý v bode 42 - posledná veta uvádza, že hoci nedošlo k výkonu záložného práva, cieľom položených otázok nie je ani tak skutočnosť, či došlo k predaju, ako skôr to, či záložný veriteľ môže z právneho hľadiska pristúpiť k takémuto predaju a či dlžník môže tento výkon napadnúť súdnou cestou.

108. Odpoveď na to dáva v bode 55 rozsudku a uvádza, že § 151m ods. 1 OZ v spojení s § 17 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách stanovuje, že predaj na dražbe možno spochybníť v lehote 30 dní odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva a že osoba, ktorá spochybňuje podmienky tohto predaja, disponuje na základe § 21 ods. 2 uvedeného zákona lehotou v dĺžke 3 mesiace odo dňa príklepu na to, aby sa obrátila na súd.

109. Ďalej v bode 60 poukázal na to, že príslušný vnútroštátny súd môže prijať predbežné (teraz) neodkladné opatrenie zakazujúce pokračovanie v uskutočnení tohto predaja.

110. Poukázal i na to, že v priebehu konania o mimosúdnom výkone záložného práva môže príslušný vnútroštátny súd prijať predbežné (t. č. neodkladné) opatrenia zakazujúce pokračovanie v uskutočnení tohto predaja. Zároveň § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách umožňuje súdu, aby v prípade spochybnenia platnosti podmienky záložnej zmluvy určil neplatnosť dražby, pričom toto rozhodnutie so

spätnou účinnosťou stavia spotrebiteľa takmer do rovnakého postavenia v porovnaní s tým, ktoré mal pôvodne, a teda v prípade protiprávnosti dražby neobmedzuje náhradu jeho škody, iba na finančnú kompenzáciu. Majetok dotknutý konaním o mimosúdnom výkone záložného práva o ktorý ide vo veci samej je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny. Strata rodinného obydľia totiž môže vážne ohroziť nielen práva spotrebiteľa (rozsudok Aziz, EÚ: C:2013:164, bod 61), ale aj uviesť rodinu dotknutého spotrebiteľa do osobitne citlivej situácie (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora vo veci Sánchez Morcillo Abril García, EÚ: C:2014:1388, bod 11). V tejto súvislosti Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že strata bývania je jedným z najvážnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydľia a každý, komu takýto vážny zásah hrozí musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takéhoto opatrenia na súdne preskúmanie (pozri rozsudky ESLP McCann v. Spojené kráľovstvo č. 19009/04 § 50, ESLP 2008, a Rousk v. Švédsko č. 27183/04 § 137). V práve Únie predstavuje právo na obydľie základné právo zaručené čl. 7 Charty, ktoré musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní smernice 93/13. Konkrétne pokiaľ ide o dôsledky, ktoré pre spotrebiteľa a jeho rodinu spôsobuje vystaňovanie z obydľia predstavujúceho ich hlavné bydlisko, Súdny dvor už zdôraznil dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd disponoval predbežnými opatreniami umožňujúcimi prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženou hypotékou v prípade, keď je prijatie takýchto opatrení potrebné na zabezpečenie efektivity ochrany zaručenej smernicou 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok Aziz, EÚ: C:2013:164 bod 59). V prejednávanej veci možnosť príslušného vnútroštátneho súdu prijať predbežné opatrenie, ako je uvedené v bode 60 tohto rozsudku, môže zjavne predstavovať primeraný a účinný prostriedok na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, čo musí overiť vnútroštátny súd. (Body 60 až 67 citovaného rozsudku).

Pre úplnosť súd považuje za potrebné dodať, že žalobcovia dlhodobo porušovali svoju platobnú disciplínu, žaloba na plnenie bola podaná 18. 04. 2016, žalobcovia mali dostatok časového priestoru pokúsiť sa o vysporiadanie záležitosti mimosúdne, avšak súd skonštatoval ich úplnú pasivitu. S poukazom na vyššie uvedené tento dielči nárok súd zamietol.

111. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

112. Z výrokovej časti rozsudku je zrejmé, že každá strana mala vo veci úspech len čiastočný, preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní v 3 vyhotoveniach od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).